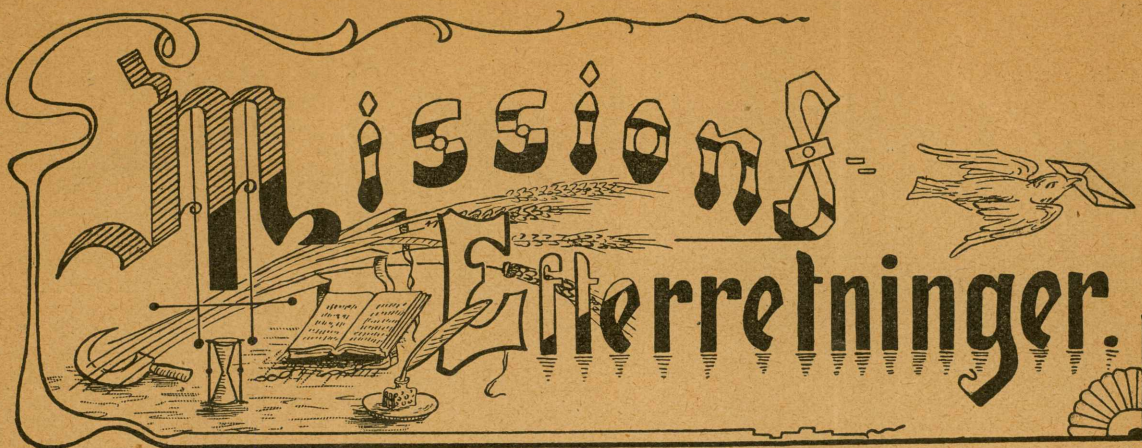

Missionstid- Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 7.

Juli.

1911.

Danmark.

Daab.

Søndag den 25de Juni havde vi atter Daab i Kjøbenhavn. Sytten kjære Sjæle fulgte deres Frelser i denne hellige Handling — af disse var de otte fra Skodsborg. Herren virker for os, og vi venter at have Daab igjen i en nær Fremtid. Vor Bøn er, at Herrens rige Betsignelse maa hvile over Kjøbenhavns Menighed, saa at den gode Sag kan vokse og udbides til Herrens Ære og mange Sjæles Frelse, og maatte alle de kjære Venner, der nu har sluttet sig til Herrens Folk, blive rodfæstede og grundfæstede i Sandheden! Kol. 1, 9—11.

Kjøbenhavn den 30te Juni 1911.

W. W. Olsen. J. E. Raft.

Arbejdernes Fordeling ved Aarsmødet.

Vort velsignede Aarsmøde er til Ende. Det var godt at være der, og vi haaber og beder, at vi gennem Aaret skal se herlige Frugter som Resultat af dette Møde. Gennem Bevillingsudvalget blev 4 ordinerede Prædikanter 1 Proveprædikant og 14 Bibelarbejdere anbefalet til Konferensen. Det var en større Skare, end vi har haft nogen Sinde før, jeg mener for Bibelarbejdernes Vedkommende. Disse kjære Medarbejdere vil blive fordelt over Landet som følger:

Br. W. W. Olsen arbejder indtil Efteraaret i Kjøbenhavn, derefter besøger han Menighederne gennem Vinteren. Br. P. Christensen arbejder indtil videre i Bramminge og Omegn. Til Efteraaret flytter han til Varde for at holde en Række Foredrag. Søster Martha Hansen og Johanne Tøger vil som Bibelarbejdere samarbejde med ham paa nævnte Sted. Br. N. P. Nelsen kan vi endnu ikke regne med med Hensyn til Arbejdet for Vinteren, dog taler vi Gud af vort ganske Hjerte for, at han er i god Bedring efter den meget alvorlige Krise, han i den sidste Tid har gennemgaaet. Det var ellers Meningen, at Br. Nelsen i Vinter skulde have arbejdet i Kjøbenhavn; men da nu denne Plan ikke kan gennemføres, er undertegnede blevet anmodet om at flytte dertil og begynde til Efteraaret en offentlig Virk-

somhed paa Østerbro. Følgende Bibelarbejdere vil samarbejde med mig der. Søstrene Sofie Christensen, Clara Bech, Johanne Vilhelmsen og Marie Nielsen.

Br. N. P. Hansen vil gennem Sommeren arbejde med "Sundhedsbladet" paa Mors, og til Efteraaret begynde en offentlig Virksomhed i Esjern. Br. Julius Bech vil kolportere indtil Efteraaret, for siden gennem Vinteren at afholde Møder i Tistrup. Br. Søren Andersen vil ogsaa kolportere i sit Distrikt gennem Sommeren, derefter vil han i Samraad med Bestyrelsen finde sin egen Arbejdsmark for Vinteren, hvor han vil holde Møder, gjøre Husbeføg og uddele Traktater og Blade. Br. J. P. U. Jensen forsætter ogsaa med Kolportagen indtil Efteraaret. Han flytter da til Give for at holde Møder der og arbejde, som Herren aabner Vejen, ved Husbeføg og Uddeling af vor Litteratur, særskilt Blade og Traktater. Br. Heilskov Christensen vil som hidtil kolportere gennem Sommeren, og til Efteraaret begynde en offentlig Virksomhed i Vejgaard ved Aalborg.

Br. Baldemar Jakobsen vil begynde at holde en Række Foredrag i Skjelskør til Efteraaret; men at han kolporterer indtil dette Tidspunkt. Br. P. Hansen arbejder fremdeles som Hovedagent indtil Efteraaret, at han da gennem Vinteren arbejder blandt Menighederne i Missions- og Traktatsforeningens Interesse. Br. N. P. Hansen vil da overtage Ledelsen af Kolportagen efter Br. P. Hansens Fratrædelse. Søster Anna Jøppeson vil vedblive som hidindtil at arbejde i Kjøbenhavn, særskilt blandt Menighedsmedlemmerne. Søster Anna Rasmussen, som har været Bibelarbejder i Kjøbenhavn gennem Vinteren, vil kolportere i Sommer, derefter vil hun arbejde i Frederikshavn som Bibelarbejder fra Efteraaret af.

Nu har vi, saa godt som vi har forstaaet, fordelt de kjære Medarbejdere paa disse forskjellige Steder gennem Landet, og vi taler Herren for, at der paa saa mange forskellige Steder vil gives Anledning til at høre det sidste Raadens Budskab. Maatte vi alle drage saa nær Herren daglig, at hans Kraft kan gennemfrømme os, og maatte vi iføres Kraft fra det høje for den ansvarsfulde Gjerning, Herren har betroet os, thi dersom saa ster, har vi Grund til at tro, at vi skal blive de ringe Redskaber, som Himlen kan bruge til manges Frelse.

Kjære Søskende trindt omkring i Landet, naar I

famles omkring Familiealtrene, bær da disse kjære Arbejdere frem paa Bønnens Arme, at Herren vil bevare os i denne farefulde Tid og bruge os til sit Navns Ære og Forherligelse. „Derfor, mine kjære Brødre, bliv faste, urokkelige, altid rige i Herrens Gjerning, vidende, at eders Arbejde er ikke forgjæves i Herren.“

Eders i Herrens Sag forbundne Brødre

C. C. Jensen.

Norge.

Mark!

Med sidste Konferencemøde blev følgende foreslaaet og vedtaget:

Efter som det viser sig, at Markerne er hvide til Høsten, og at Høstfolkene i Herrens store Bingsaard er saa, saa være det

Besluttet, at alle Menigheder gjør hver fjerde Sabbat i Maanedens til en speciel Missions-sabbat, og at Konferencestyrelsen sørger for, at der for Anledningen bliver tilsendt alle Menigheder en heftograferet Læsning.

Jeg har allerede faaet den i Forslaget nævnte Læsning færdig for Juli Maaned, og den vil blive sendt til alle Menigheder og spredte Soffende tidlig nok til Sabbaten den 22de Juli. Til Vejledning for Missionsmødets Leder følger med Læsningen et Bink til Program, hvilket han dog ikke behøver følge længer, end de forhaandenværende Omstændigheder tillader.

Saaende den fattede Beslutning maa blive til Betsignelse for saavel Menighederne som de spredte Soffende, forbliver jeg eders ringe Brødre i Herren.

N. C. Bergerfen.

Iblandt Menighederne.

Efter at Konferencen i Bergen var forbi, forblev jeg der 2 à 3 Dage og besøgte sammen med Søster Høyer de interesserede. Den 25de og 26de Maj rejste vi til Bøfs, hvor vi besøgte nogle Soffende og interesserede. Vi havde et Møde og Bibellæsninger med dem der, og jeg døbte en Person. Den 27de og 28de var vi i Bergen igjen. Der besøgte vi nogle og havde 2 à 3 Møder og Daab, 5 Sjæle blev døbt og lagte til Menigheden i Bergen.

Fra den 29de Maj til den 5te Juni var jeg i Hauge-sund. Søster Andal og jeg besøgte Soffende og interesserede, og vi havde nogle Møder samt Brødsbrydelse og Daab der. En Person blev døbt og lagt til Menigheden.

Fra den 6te til den 13de Juni var vi i Stavanger og Sandnæs. Vi besøgte adskillige Soffende og andre og havde nogle Møder samt fejrede Herrens Huses Anordninger paa begge Steder.

Fra den 14de til den 18de Juni var jeg i Kristiansand, hvor jeg besøgte nogle Soffende og havde et Par Møder samt fejrede Herrens Huses Anordninger med dem.

I Arendal var jeg den 19de og 20de Juni, hvor jeg besøgte nogle, havde et Par Møder, samt Brødsbrydelse og Daab. Jeg døbte en der. Siden kom jeg hertil den 22de Juni. Paa alle disse Steder erfarede vi Herrens Betsignelse og Naade imod os. En venlig Hilsen til alle Soffende i Herren.

Kongsberg den 25de Juni 1911.

Ole P. Norderhus.

En Pige, som holder Sabbaten, kan saa Plads straks hos Børstenbinder N. C. Nielsen, Dybetsgade, Brønderslev, Vendsyssel.

Fra Nalesund.

Gud har været forunderlig god mod os her i Nalesund. Vor Bærtinde glæder sig nu i Sandheden og har skænket os et virkelig Hjem. Sabbaten den 10de Juni havde vi Besøg af Søst. Borchgrevin, fra Amerika, og efter hendes Forslag stiftede vi nu Nalesunds Sabbatskole. Til Stede var 7 voksne og 1 Barn. 6 voksne kan nu anses som faste Medlemmer af denne vor lille Sabbatskole. Tre af disse er kommet til ved Kolportørernes Virksomhed og har til Dels ganske nylig begyndt at holde Sabbaten. Men vi har, Gud være lobet, Udsigt til, at endnu flere vil komme. Forbunden synes at være ganske god her, og vi tror, at en Prædikant eller Bibelarbejder med Guds Hjælp vilde kunne gjøre store Ting paa dette Sted. Husk derfor paa Nalesund. Med broderlig Hilsen, eders

Tillgren og Ekebørg.

Gud er med.

Herren har givet os en opladt Dør i Norge. En Arbejder i Bodø skriver til mig bl. a.: „Vi har arbejdet 3—4 Dage, og jeg har faaet Bestillinger for Kr. 500.75; dette er min bedste Tur paa saa kort Tid.“

Jeg har høstet mange dyrebare Erfaringer. Idet jeg begyndte, kom jeg ind til en ældre Kone, som — efter at jeg havde taget op Høgen og begyndt at beskrive den for hende, siger: „Jeg bad Gud i Gaar Aftes om, at han vilde sende mig Lys, og bagefter kunde jeg ikke saa sove. Jeg saa vaagen en lang Tid, men da jeg endelig sovnet, drømte jeg om dette Besøg; jeg saa det alt i en Drøm; den Bog maa jeg have.“

Jeg kommer videre ind et andet Sted, hvor Fruen siger: „Her har ikke været nogen Kolportør paa et helt Aar; jeg takter Gud for, at De kom ind med saadan en god Bog; jeg vil bestille den.“

Vi har ogsaa faaet Anledning til at tegne Præsten, Klosteren, Kirketjeneren, Metodistpræsten, Lærere og Lærereinder, saa vi ser, at Sandheden gaar til store og smaa. Takket være Gud!“

O, maa vi fra nu af staa i et saadant Forhold til Herren, at det kan behage ham at gjøre store Ting for os i dette Land! Herom beder eders Medtjener

A. G. Sandbæk.

Fra Strandebarm.

Det er nu en længere Tid, siden vi rapporterede i „Missionsfesteretninger“. Det er derfor en Glæde for os at kunne sige, „Herren har gjort store Ting imod os, derfor er vi glade“. Vidselig kunde vi ønske, at vore ugentlige Rapporter var større, men vi arbejder i den Bevidsthed, at naar vi gjør vort Arbejde samvittighedsfuldt og i Tillid og Tro til Gud, saa vil han lægge sin Betsignelse til. Naar Gud prøver vor Tro, er det Bevis paa, at han elsker os højt. Angaaende Folket her paa disse Kanter, maa vi med Bedrøvelse sige: Det er „et gjenstridigt Folk“. — Det er et Folk, som helst vil dyrke sine Afguder, som lidet ønsker at høre Bægtteraaet om det sidste Budskab. Øste maa vi gaa fra Hjem til Hjem uden at kunne saa sælge en eneste Bog. For at Folkene i et saadant Hjem dog skal have Vidnesbyrdet om, at vi er Guds Udsendinge, viser vi dem hen til det Guds Lam, som har al Verdens Synd. Selv om vi maa forlade Stedet uden synlig Resultat, glæder vi os dog over, at vi er med at udføre Sæden, og at vi snart skal saa bære vore Neg ind i den himmelske Lade. Vi er

os bevidst, at Guds Engle forbereder Bejen for os til Hjertene, ligesom de ogsaa slutter vort Tog. Men vi mærker ogsaa, at Fjenden er paa sin Post for at hindre Guds Sag. Snart ser vi ham blandt ivrige Kirkefolk at slaa omkring sig med vor kjære, gode Luther, snart raser han mod vore Bøger som Branglæreskrifter, og det sidste vi har truffet paa er de saatalde frøe, som raser mod Lovtrældom paa en Maade, som Bibelen ikke støtter. Skulde vi opregne alle de forskellige fiffige Maader, hvorpaa Sandhedens Fjende efterstræber os, vilde vi neppe saa Blads i „Missions-efterretninger“; men det glæder os, at Gud har lovet os en fuldkommen Sejer, om vi blot holder ud, indtil han kommer. Lad os derfor med desto større Frimodighed træde frem for Naadens Trone, for at vi maa vinde Sejer i den os forestaaende Kamp. Brodre og Søstre! Lad os bede for og med hverandre! Lad os bede og arbejde hver enkelt af os. Gud har sagt: „Bed og I skal saa.“ Alt hvad I beder Faderen om i mit (Jesus) Navn, vil jeg give eder. Vi beder alle Søfende være med os i Bøn for denne Gjerning. Eders ringe Medarbejdere i Sandhedens Tjeneste,
Lars Brathole og A. Næss.

Josse i Stranbeham 7/ 1911.

Redaktionens Afdeling.

Evangeliet, der under Pauli Prædikener i Csesus havde den Virkning, at de hedenste Afgudsdyrkere greb deres Bøger fulde af Satans mørke Lære og kastede dem paa Jlden, har endnu den samme frigjørende og frelsende Kraft. Broder H. Kunita skriver fra Japan:

„Efter at vi havde begyndt vort Teltmøde i Kumamoto og jeg en Morgen rejste ud for at kjøbe nogle Sager til Brug ved Teltet, hørte jeg en raabe: „Lærere! Lærere!“ Da jeg saa op, saa jeg en Mand komme hen til mig og bad mig komme ind til sig. Aldrig saa snart var vi kommen ind, før han udbød: „Jeg vil forlade min gamle Religion. Hvad skal jeg gjøre med alle disse Skrifter? Jeg kan ikke beholde dem efter at have hørt den Tale, du holdt i Aftes i Teltet.“

„Brænd dem op,“ svarede jeg, „eller kast dem i Elven, just som du behager.“ Dette gjorde han, og en hel Hob af budhjilfste Bønehøger forgik i Jldens Flamme. Hans Fader var Præst, og han var selv en Lærer; men nu, efter at Guds Ords Blys har fordrevet Mørket fra hans arme Hjerter, glæder og fryder han sig i den nærbærende Sandhed. Gud i Himlen alene ved, hvor mange flere af saadanne dyrefjæbte Sjæle der sidder i disse hedenste Lande og længes efter Blys i Mørket. Og han, som kjenner dem og har ofret sin enbaarne Søns Blod for dem, taler til os alle om at komme og hjælpe til at finde dem.

Som et Eksempel paa, hvad vore Missionærer i hedenste Lande ofte maa gennemgaa, skal anføres et litet Udtog af en Rapport fra Br. A. C. Enns i thyl Ostafrika. Han siger, idet han beretter om, at de netop har faaet opført et nogenlunde ordentlig Beboelseshus: „Jeg har set mange saadanne Bygninger været opført, siden jeg kom hertil, men jeg har ikke, siden jeg forlod Tyskland i 1903, haft Anledning til at bo i et Bærelse indenfor virkelige Bæge; Telte, Græs og Jordhytter har været mine Tilholdssteder.

Jeg har haft i Hundredevis af Angreb af Malariafeber, af hvilke et varede syv Maanedes. To Gange

har jeg lidt af Kvibisselsforgiftning, og fem Gange har jeg været fort til Gravens Rand af den frugtellige Sortvandsfeber. Vil jeg da nu forlade Afrika? Paa ingen Maade! Der er noget andet, der holder mig her. Naar jeg ser, hvor hvid Marken er for Høsten, da overvældes jeg af det Arbejde, som ligger for os. Ostafrika har Hundrede Tusinder, som aldrig har drømt om, at der findes Frelse for Mennesket, som aldrig har hørt om den Gud, der har skabt Himlen og Jorden eller om den Jesus, som døde, for at vi kunde saa et evigt Liv. Og naar jeg ser disse Millioner paa Bejen til evig Odelægelse, saa tilskynder det mig til mere ihærdigt Arbejde for at bringe disse Sjæle til Guds underfulde Blys.

Filippinerne, der som bejendt indtil de senere Aar har været under Spaniens Herredomme, og hvor katolske Præster med sin religiøse Zornhæl gjennem lange Tider har trykket Folket ned i Bilsfarelsens og Overtroens giftige Sump, lader Herren nu sin frelsende Sandhed lyde, og det er interessant at høre vore Missionærers Beretninger derfra.

Br. L. H. Evans, der som bejendt tager en ledende Del i den ostasiatistiske Mission, skriver om sit Besøg til Filippinerne følgende: „Samme Aften, som jeg ankom til Manilla, overværede vi et Møde i Udkanten af Byen, hvor en Del ugentlig kom tilsammen for at grænste Guds Ord.

Br. L. W. Finster har et Møde hver eneste Aften paa et eller andet Sted i Byen, hvor han holder Bils-læsninger og fremholder Guds Ord for de indfødte ved Hjælp af en Tolk. Som et Resultat af disse ihærdige Bestræbelser har 40 Stykker begyndt at holde Sabbaten, og mange flere er interesserede.

Søndag Eftermiddag tog vi ud til en Landsby og havde et Møde med en Forsamling af Fiskere. Denne Forsamlings Ydre var alt andet end raffineret og tiltrækkende. Mødet maatte holdes under aaben Himmel, thi ingen af de indfødtes Hytter var store nok til at rumme de mange, der var kommen sammen. I denne Forsamling var spedakke, blinde, Krøblinger og mange med et meget fattigt Udseende. Nogle var halvt nøgne, andre bedækkede med Klæder, der var sammenshyede af Klude. Man maatte vilkaarlig tænke paa Frelserens Liv her paa Jorden, da han uden Tvivl, ofte Dag efter Dag, havde Anledning til at tale Livets Ord til saadanne Tilhørere. — Nogle af disse Sjæle gav deres Hjerte til Gud, og jeg har ingen Tvivl om, at de engang vil komme til at skinne som Vælskene i Frelserens Krone.

En anden Aften overværede jeg et Møde paa samme Sted. Det blev holdt i en indfødtes Kjøkken. Jorden tjente som Gulv, og en liden Tranlampe lod sit dunkle Blys skinne; men det var saa fragt, at man neppe kunde se at læse. Sæder blev hentet fra Naboerne, og Mænd, Kvinder og Børn kom for at høre Guds Ord. Nogle kom med Biben i Munden, Kvinderne med sine Cigaretter, ja endogsaa Børnene hjalp til at fylde Bærelset med Tobaksrøg. Da Mødet begyndte, tog de ærbødigt deres Hatte af og en efter en gjemte Biben eller Cigaretten bort, og med en Interesse, som hjalden ses i Hjemlandet, lyttede de til Guds Ords Sandheder, og hvem ved, hvor mange af en saadan Forsamling der rene og hellige vil staa paa Kristi Side paa hin Dag. Aldrig holdes et Møde her paa Filippinerne, uden at en eller anden giver sit Hjerter til Herren. Søndag Morgen blev 12 dyrefjæbte Sjæle begravne med deres Frelser i Daabens Bænde. Dette var den første Daabshandling, vi har haft paa Filippinerne. En Menighed blev stiftet og taler nu 22 Medlemmer, alle indfødte Filippinere. Andre

vil forene sig med dem, saa snart som de faar mere aandelig Erfaring og bliver beredt derfor, og vi tror sikkert, at det ikke vil vare længe, før vi har en Menighed paa 100 Medlemmer. Herren en viselig her og velsigner sit Værk. Vi tror, at den tredje Engels Budskab vil gaa sejrrig frem til alle Slægter, Tungemaal og Folk.

Paa flere Steder i Indien findes ikke saa engelsktalende Folk, særlig i Kalkutta, Bombay og Madras. Virksomheden iblandt disse har hidtil været forsømt, men Generalkonferencen har nu kaldet Missionær E. B. Haynes og Hustru til denne Gjerning.

Br. F. A. Stahl, der for Tiden virker i Oruro, Bolivia, beretter om en Erfaring, han nylig har gjort, der viser, at Herren har sin ledende Haand i sit Værk alle Vegne.

Br. Stahl skriver: Byens Autoriteter (særlig seks Udlændinge, der nylig var valgt ind i Bystyret) satte sig nemlig imod Salget af vore Bøger og Skrifter. Jeg blev opfordret til at møde hos Ordføreren, hvilket jeg gjorde, og forklarede ham Hensigten med vor Virksomhed, hvilket interesserede ham meget, og han sagde, at han vilde hjælpe os alt det, han kunde. Han forsynede mig med Papirer, der garanterede mig fuld Beskyttelse og Ret til at sælge vore Bøger, saa meget vi ønskede. Udlændingene i Bystyret likte slet ikke dette. Jeg besøgte dem en for en og spurgte dem, hvorfor de ønskede at hindre Guds Værk. Sidste Uge modtog jeg en Anmodning om at komme og pleje en syg Mand. Da jeg kom til Sygehøjsengen, saa jeg, at Patienten var en af de gjenstridige Udlændinge, der havde modstaaet os i Bystyret. Han laa for Døden i Lungebetændelse, og jeg arbejdede med ham Nat og Dag bedende til Gud om hans Hjælp med det Resultat, at Manden nu er i god Bedring til Folkets store Forundring. Undertiden kan Herren ved en villig og hjertelig Haand gjøre det, som Ord ikke formaar. Bejen er nu aaben for os, og vi har kun én Betyrning nemlig den, at vi ikke hurtig nok skal kunne anstaffe de Bøger, som vi sælger.

I et af Søster Whites Vidnesbyrd forekommer følgende alvorfulde Paragraf, i hvilken det hedder:

„Den Helligaand udgrydes nu over mange af Guds Folk paa Jorden.“

Da jeg læste disse Ord, vakte det baade Glæde og Alvor i min Sjæl. Jeg maatte uvilkaarlig spørge mig selv: „Er du iblandt disse mange? Er din Familie? Er vore Søskende i Danmark og Norge eller nogen anden Del af Skandinavien iblandt dem? Hvis ikke, hvorfor ikke?“ Er det ikke paa Tiden, at vi vaagner op, kjære Søskende, at ikke vi „skal synes at bløde tilbage“.

Det er viseligt paa den ene Side glædeligt, at vi har naaet den saa længe forventede Tid, da Guds Folk skal erfare den sildige Regns læftende og bedervægende Væde. Paa den anden Side kan vi ikke andet end spørge os selv alle sammen: „Hvorfor falder ikke denne Regn paa vore tørre og tørstige Egne?“ Er der noget hos os, som vi endnu ikke har givet Slip paa? Har vi endnu ikke helt lagt vore Hjertter paa Guds Altet? Er vi for egentjærlige? For rige i os selv og for indgroet i døde Former uden Liv i Gud? Med et Ord: tror vi, at vi har Rigdom og Overflod og er dog fattige og blinde og nøgde? Herren hjælpe os! Maatte dette Aar, hvis Konferencer her i Skandinavien tydeligt har

viset, at Herren er villig og rede til at velsigne, være Begyndelsen til en ny Era og Erfaring for Guds Folk i Norden. N. P. N.

Herved meddeles vore Troeskøfende i Norge og Danmark, at vor kjære Broder i Kristus, Ole Simonsen Løken, født i Dier, Gudbrandsdalen, den 29de August 1879, af Bestilling Telegrafist ved Jernbanen, men som sidste Vinter overvar Missionskolen i Skodsborg, er afgaaet ved Døden i sit Hjem paa Gaarden Løken i Dier 32 Aar gammel.

Broder Løken, som var højt elsket af sine kjære i Hjemmet og afholdt af sine Kolegaer og Ungdomsvenner samt af alle Troeskøfende, som kjendte ham, antog det sidste Naadens Budskab for et Par Aar siden og forblev trofast i Sandheden indtil sin sidste Stund. Han var en ivrig Arbejder i Afholdssagen, hvorfor ogsaa et Par Foreninger fra Lillehammer var repræsenterede ved hans Begravelse med Kranse og udtalte deres Sympati og Anerkjendelse af hans gode Virke i Afholdssagen.

Undertegnede rejste fra Kristiania Fredag den 16de Juni til hans Hjem medbringende en pæn Kranse fra S. D. A. Samfundet i Norge for at forrette ved Begravelsen, som foregik paa Dier Kirkegaard den 17de Juni. Vi var syv Troeskøfende til Stede ved Graven hvoriblandt Brodrene Angell og Chr. Dahl fra Hamar. Kostbar til Herrens Dine er hans helliges Død.

J. M. Nærem.

Andal: Efter en længere Tids Sygdom og Sygeleje hensov Ingeborg Andal i Haugefund den 23de Marts 1911. Hun blev i alt lidt over 21 Aar gammel. Under stor Deltagelse af Troeskøfende og Venner blev hun fra Lokalet „Bethel“ ført til sit sidste Hvilested paa Haugefunds Kirkegaard den 30te Marts. Søster Andal var en trofast og gudhengiven Sjæl, som i sit stille og jævne Liv og Wandel ærede Gud, og paa sit Sygeleje aflagde hun en god Betsjendelse om sit Haab og Forvisning om at faa Del i den første Opstandelse og det evige Liv i Herlighed og Glæde, naar Jesus kommer anden Gang.

Sets Aar siden havde undertegnede den Glæde at begrave denne unge Søster med sin Herre og Frelser i Daaben, og nu ved hendes Begravelse at tale ved hendes Baare om det salige Haab om evigt Liv og Salighed for de troende ved Jesu andet Komme.

Maa nu Herren trøste og velsigne hendes sorgende Søskende og Slægtninge, og maa han hjælpe os alle til faa at benytte vore Naadestager, at vi med alle Guds Folk maa faa Del i hin Verden og den evige Salighed.

Haugefund den 31te Marts 1911.

Ole P. Norderhus.

To Karle og en Dreng kan faa Plads straks eller senere. Ligeledes kan en Koffepige og en Stuepige faa Plads fra 1ste November paa Bjorum pr. Hvorupgaard, Danmark. God Ven gives. P. A. Hansen.

Vegetarhotel og Restaurant til Afstaelse. Kjøbenhavns største og ældste vegetariske Restaurant kan faaes til Afstaelse paa rimelige Betingelser. Forretningen har været drevet med Held i 12 Aar, deraf 7 Aar af undertegnede. Nærmere ved personlig eller skriftlig Henvendelse. Kun virkelig interesserede bedes henvende sig til L. Jørgensen Kirkevej, vegetarisk Restaurant, Løvstræde Nr. 8, Kjøbenhavn.